

## Schweiz.

Den schweiziske Nationalbank har siden 22. Januar 1931 fastholdt en uændret Diskontosats paa 2 pCt. Bankens Lombard-Sats er sidst blevet nedsat fra 8. Februar 1933, da den reduceredes fra 3 til  $2\frac{1}{2}$  pCt. Nationalbanken svarer ikke Rente af Indlaan, der foretages paa Giro-Konto hos Banken (de private Bankers Kassebeholdninger m. m.).

Egentlige Spareindskud forrentes i de schweiziske Kantonbanker med 3 pCt. I øvrigt er Bankernes Indlaansrente for frie Konti  $\frac{1}{2}$  pCt., Kontokurant 1 pCt., 3 Maaneders Opsigelse  $1\frac{1}{2}$  pCt., 6 Maaneders Opsigelse 2 pCt. og 12 Maaneders Opsigelse 3 pCt.

Renten i Sparekasserne er paa 30 Dages Opsigelse 2 pCt. og paa 3—6 Maaneders Opsigelse 3 pCt.

Ifølge den officielle schweiziske Statistik for April Maaned 1934 var Gennemsnitsrenten for de af 11 kantonale Banker udgivne Kasseobligationer 3,75 pCt. For otte store schweiziske Banker var det tilsvarende Gennemsnit 4,15 pCt. Samtidig var den effektive Rente for 12 schweiziske Statsobligationer eller Statsjernbaneobligationer 4,24 pCt. Renten for de af Bankerne kontant udgivne Kasseobligationer er gentagne Gange blevet begrænset ved Henstilling og Forhandling mellem Finansministeriet og Bankerne. Dette gælder saaledes for Juni og Oktober 1933, at der opnaaedes en Ordning, ved hvilken de kantonale Banker begrænsede Renten til 3,75 pCt.

Den normale Rente for schweiziske Bankers Udlaan i fast Ejendom mod første Prioritets Panteret er  $4\frac{1}{4}$  pCt., for nogle Pengeinstitutter er Renten dog 4 henholdsvis  $4\frac{1}{2}$  pCt.

Rentesatserne paa det aabne schweiziske Pengemarked er for Tiden: Privatkonto  $1\frac{1}{2}$  pCt. (svarende til en officiel Diskonto paa 2 pCt.), og Lombard-Renten er i Basel, Genève og Zürich  $2\frac{1}{2}$  à  $4\frac{1}{2}$  pCt., (svarende til en officiel Lombardsats af  $2\frac{1}{2}$  pCt.). Den privat noterede Sats for „daglige“ Penge er 1 pCt., men Satsen er nominel.

## England.

Englands Banks Diskonto har siden den 30. Juni 1932 været 2 pCt.

Oplysninger om typiske Rentesatser i engelske Banker foreligger for Februar Maaned 1934, hvor Stillingen var følgende:

For Indskud paa Kontokurantkonti ydes ingen Rente. For „deposits“ ydes i London  $\frac{1}{2}$  pCt., for Midler fra Provinsen ydes  $1\frac{5}{8}$ . For andre Konti ydes ingen Rente. Bankernes gennemsnitlige Renteudgift for fremmede Midler anslaaes til 0.6 pCt.

Bankernes typiske Satser for Udlaansrente var paa samme Tid for Call Money 1 pCt., for Diskontering  $2\frac{29}{32}$  pCt., for Krediter  $4\frac{3}{8}$  pCt.

Til Belysning af Renteniveauet paa Londons Pengemarked skal anføres, at Statens Skatkammerveksler for Tiden afsættes mod en Diskonto af  $\frac{3}{4}$  pCt., samt at den effektive Rente af britiske Statspapirer med lav nominel Rente for Tiden er ca. 3.2 pCt.

Til Belysning af Renteniveauet for Indskud udenfor de egentlige Bankers Kredt skal oplyses, at det engelske Postvæsens Sparebanker betaler  $2\frac{1}{2}$  pCt. p. a. for Indskud (paa ikke over £ 500 pr. Aar). Indskud paa under 1 £ forrentes ikke.

## De forenede Stater i Nordamerika.

Siden den 1. Februar 1934 er den officielle Rediskonteringsats hos New York Federal Reserve Bank  $1\frac{1}{2}$  pCt.

For Aarene fra 1921 til 1932 har Bankerne i New York City i Gennemsnit betalt 1,98 pCt. Rente af demand deposits. The Banking Act of 1933 (The Glass-Steagall Banking Act) indførte med Virkning fra 16. Juni 1933 et Forbud mod Ydelse af enhver Rente paa demand deposits. Undtaget er kun Deposits, som tilhører Mutual Savings Banks samt Stats- og Kommunal-Myndigheder. Forbudet gælder alle Medlemsbanker inden for Federal Reserve Systemet, men ikke de saakaldte State Banks. Der er Hjemmel i Banking Act for Federal Reserve Board til at begrænse Renten for Time deposits. Efter den 16. Juni 1933 nedsatte Medlemmerne af Clearing House i New York Renten for Time deposits til  $\frac{1}{4}$  pCt. Demand deposits er alle Indlaan paa under 60 Dage.